

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 467

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 decembrie 1998

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 116 din 29 septembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă	1-3	Decizia nr. 129 din 13 octombrie 1998 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 17/1994 pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative	5-6
Decizia nr. 123 din 6 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.....	3-4	Decizia nr. 139 din 27 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.....	6-7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 116

din 29 septembrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Carmen Daniela Manea — magistrat-asistent

civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, precum și de Popovici Cedru Ioan și Popovici Patricia în Dosarul nr. 2.800/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa Societății Comerciale „Cibintex” — S.A. Sibiu.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Întrucât părțile nu au formulat cereri prealabile, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public și avocatului Pandrea Alexandra care îi reprezintă pe Popovici Cedru Ioan și pe

Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea excepției invocate, arătând că prevederile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 128 și 130 din Constituție.

Avocatul care îi reprezintă pe Popovici Cedru Ioan și pe Popovici Patricia solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, întrucât aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 128 și 130 din legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 2.800/1996, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Ministerul Public, precum și de Popovici Cedru Ioan și Popovici Patricia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat și având ca efect stingerea litigiului respectiv“. De aceea se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac pe care nu sunt abilitate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public. În fine, se precizează că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic a cetățenilor „în raport cu cea care se aplică autorităților publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități“.

Printr-un memoriu separat Popovici Cedru Ioan și Popovici Patricia apreciază că textul art. 330⁴ din Codul de procedură civilă încalcă principiul constituțional al stabilității raporturilor juridice și al autorității de lucru judecat și dispozițiile art. 128 și 130 din Constituția României.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În cauză a comunicat punctul său de vedere numai Guvernul, potrivit căruia excepția urmează să fie respinsă, ținând seama de practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile părților prezente și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind legal sesizată, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbaterilor procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare“. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele deciziei se reține că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră totodată dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“. Dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă nu au fost atacate cu recurs, astfel încât, sub acest aspect, decizia a rămas definitivă.

Aceeași soluție a constituționalității dispozițiilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă a fost pronunțată în mod constant în practica jurisdicțională a Curții.

Fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în același sens, respingând excepția. Astfel sunt deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci și cele ale art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, sunt elaborate în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de procurorul general, este continuat la cererea uneia dintre părți, în cazul în care procurorul general îl retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate. Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare, opțiune legislativă care nu poate fi considerată ca neconstituțională atâta timp cât nu contravine unei prevederi a Constituției.

În ceea ce privește motivele invocate de Popovici Cedru Ioan și de Popovici Patricia, se reține, așa cum s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 77 din 22 aprilie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 7 octombrie 1997, și prin Decizia nr. 212 din 5 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 4 decembrie 1997, că stabilitatea raporturilor juridice și autoritatea de lucru judecat nu constituie principii cu consacrare constituțională, pentru a se putea susține că art. 128 și 130 din Constituție au fost încălcate.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii jurisdicționale a Curții, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și de Popovici Cedru Ioan și Popovici Patricia în Dosarul nr. 2.800/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 septembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Carmen Daniela Manea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 123
din 6 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴
teza a doua din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Carmen Daniela Manea — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 787/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Președintele declară dezbaterile deschise.

La apelul nominal se constată că intimatul-reclamant Popescu M. Constantin este prezent prin avocatul Ivanovici Mircea. Lipsesc celelalte părți legal citate: Consiliul Local al Comunei Melinești, județul Dolj, Societatea Comercială „Morărit Service” — S.A. Craiova și Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat Dolj.

Cu referire la cererea de amânare a judecării cauzei supuse de intimatul-pârât Societatea Comercială „Morărit Service” — S.A. Craiova pentru termenul din 6 octombrie 1998, atât reprezentantul Ministerului Public, cât și intimatul-reclamant Popescu M. Constantin, prin avocat, au solicitat respingerea acesteia și constatarea cauzei în stare de judecată, dosarul aflându-se la a doua instanță la termen de judecată.

Având în vedere dispozițiile art. 150 și 134 din Codul de procedură civilă, se constată cauza în stare de judecată și se acordă cuvântul părților.

Reprezentantul Ministerului Public, luând cuvântul, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.

arătând că acestea sunt neconstituționale, deoarece se încalcă dispozițiile art. 128 și 130 din Constituție.

Intimatul-reclamant, prin avocat, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă contravin art. 41 alin. (1) din Constituție. De asemenea, apreciază că este necesară reconsiderarea practicii Curții Constituționale în raport cu elementele noi care intervin în fiecare cauză în parte.

Președintele declară dezbaterile închise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de reprezentantul Ministerului Public în Dosarul nr. 787/1997 aflat pe rolul acelei instanțe.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform art. 130 din Constituție, o prerogativă care aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat și având ca efect stingerea litigiului respectiv. De aceea, se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac pe care nu sunt abilitate să o declanșeze și care aparține în exclusivitate unei autorități publice, apar ca neconstituționale, deoarece transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, constituie atributul exclusiv al Ministerului Public și se exercită numai prin procurorii constituți în parchete. Se precizează, totodată, că art. 16

tratament juridic a cetățenilor în raport cu cea care se aplică autorităților publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor care revin respectivelor autorități.

Exprimându-și opinia asupra excepției, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța arată că aceasta nu este întemeiată. Astfel, se susține că posibilitatea de exercitare de către Ministerul Public a căilor de atac în cauzele civile nu se află în contradicție cu art. 21 din Constituție, care consacră liberul acces la justiție și care presupune în mod necesar respectarea principiului disponibilității. „De aceea Codul de procedură civilă nu interzice părților ca, în chiar căile de atac exercitate de procuror, acestea să-și manifeste dreptul la dispoziție.“ În cazul recursului în anulare, părțile pot, în temeiul aceluiași principii, să solicite continuarea judecării. Nerecunoașterea acestui drept echivalează cu încălcarea liberului acces la justiție.

În aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituțională a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere primit de la Guvern se arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă apare ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale, în care s-a decis că dispozițiile legale menționate sunt constituționale. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, precum și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Din dispozitivul Încheierii din 25 februarie 1998 rezultă că instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, iar potrivit motivării excepției depuse de autorul acesteia, se constată că sunt atacate doar dispozițiile tezei a doua a aceluiași articol.

Deoarece, potrivit art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea decide asupra excepției așa cum a fost ridicată de părți în fața instanței judecătorești, urmează să se pronunțe numai asupra dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 787/1997 al Curții Supreme de Justiție – Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Aceste dispoziții au fost atacate în repetate rânduri pe calea excepției de neconstituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, decizie care a rămas definitivă prin nerecurare în ceea ce privește acest articol.

În considerentele deciziei se reține că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“.

Fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în teza a doua a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat, în același sens, prin deciziile nr. 67 și 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998, respingând excepția.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut că prevederile legale care reglementează recursul în anulare, deci și cele ale art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, sunt elaborate în conformitate cu dispozițiile art. 125 și 128 din Constituție.

Faptul că recursul în anulare, care se poate exercita numai de procurorul general, este continuat la cererea uneia dintre părți, în cazul în care procurorul general îl retrage, nu încalcă dispozițiile constituționale menționate. Aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de politică legislativă a autorității legiuitoare, opțiune legislativă care nu poate fi considerată ca neconstituțională atâta timp cât nu contravine unei prevederi a Constituției.

Cu referire la ridicarea de către intimatul-reclamant, direct în fața instanței de contencios constituțional, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la art. 41 alin. (1) din Constituție, aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 23 din Legea nr. 47/1992.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii jurisdicționale a Curții, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 129

din 13 octombrie 1998

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 17/1994
pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative**

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Carmen Daniela Manea — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 1 din Legea nr. 17/1994 pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative, ridicată de Vereș Ilona în procesul civil ce face obiectul Dosarului nr. 12.952/1996 al Judecătoriei Brașov.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 6 octombrie 1998 și sunt consemnate în încheierea de la aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 13 octombrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 12.952/1996, Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 17/1994 pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative, excepție ridicată de Vereș Ilona într-o cauză civilă.

În motivarea excepției se arată că prevederile art. 1 din Legea nr. 17/1994 încalcă garanția constituită prin art. 41 alin. (1) din Constituție referitoare la dreptul de proprietate, precum și art. 49 din Constituție, care stabilește limitativ situațiile excepționale în care exercițiul unor drepturi și libertăți poate fi restrâns. De asemenea, se susține că art. 1 din Legea nr. 17/1994 încalcă dispozițiile art. 20 din Constituție, întrucât contravine dispozițiilor Convenției europene a drepturilor omului în ceea ce privește dreptul de proprietate. Totodată se susține că art. 1 din Legea nr. 17/1994 este neconstituțional, întrucât „prin lipsa oricăror distingeri sau diferențieri suprimă persoanei titulare a unui drept de proprietate posibilitatea de a-și exercita deplin toate prerogativele“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului — singurul care a fost înaintat Curții Constituționale — se arată că „prelungirea prin lege a contractelor de închiriere fiind o măsură de protecție a chiriașilor are temei constituțional în prevederile art. 43 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora statul este

„obligat să asigure cetățenilor un nivel de trai decent“. În concluzie, invocându-se și practica jurisdicțională constantă în domeniu a Curții Constituționale, se consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate și a fost legal sesizată, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 17/1994, „Contractele de închiriere, indiferent de proprietar, privind suprafețele locative cu destinația de locuințe, supuse normării și închirierii conform Legii nr. 5/1973, precum și cele folosite de către așezăminte social-culturale și de învățământ, de partide politice, sindicate și alte organizații neguvernamentale, aflate în curs de executare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se prelungesc de drept, pe o perioadă de 5 ani, în aceleași condiții“.

Cu referire la constituționalitatea art. 1—4 din Legea nr. 17/1994, Curtea s-a pronunțat, în cadrul controlului prealabil, prin Decizia nr. 30 din 6 aprilie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 18 aprilie 1994, prin care s-a constatat că acestea sunt constituționale. Motivele pentru care constituționalitatea textelor de lege a fost contestată sunt aceleași cu cele care se invocă prin excepția ridicată în prezenta cauză, respectiv încălcarea dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție.

Pentru a pronunța această decizie, Curtea a statuat în esență următoarele: potrivit art. 41 alin. (1) din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege; prelungirea prin lege a contractului de închiriere „și are temeiul constituțional în prevederile art. 43 din Constituție, potrivit cărora statul este obligat să ia măsuri de protecție socială de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent“; deși conținutul acestei noțiuni nu este definit de Constituție, „el rezultă în funcție de situațiile avute în vedere de legiuitor, precum și în funcție de reglementările internaționale privind drepturile omului, obligatorii în temeiul art. 11 și 20 din Constituție“; potrivit art. 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, dreptul la un nivel de trai corespunzător cuprinde, printre altele, și dreptul la locuință; prelungirea contractului de închiriere nu atinge cu nimic dreptul de dispoziție al proprietarului, închirierea fiind, în dreptul civil, un simplu act de administrare, care nu afectează atributul de dispoziție.

În consecință, Curtea nu poate reține că prevederea atacată încalcă dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție și nici prevederile referitoare la proprietate din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994.

Referirea autoarei excepției de neconstituționalitate la

rezolvarea cauzei, deoarece, potrivit practicii Curții Constituționale, nu ne aflăm în prezența unei restrângerii a unor drepturi și libertăți.

În ceea ce privește problemele legate de aplicarea în procesul civil a prevederilor Legii nr. 17/1994 la raporturile de locațiune între părțile în litigiu, acestea urmează să fie rezolvate de instanțele de judecată.

Soluția menționată a fost confirmată și în cadrul controlului ulterior, Curtea pronunțându-se în acest sens prin

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 17/1994 pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative, ridicată de Vereș Ilona în Dosarul nr. 12.952/1996 al Judecătorei Brașov.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Carmen Daniela Manea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 139

din 27 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 305/1997, aflat pe rolul acelei instanțe, privind pe Paraschiv Nicolae.

La apelul nominal răspunde intervenientul Rujoiu Mare Dorinel, personal, lipsind Paraschiv Nicolae, Societatea Comercială „Foișor” — S.A. București și Consiliul General al Municipiului București, pentru care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției invocate, arătând că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin Ministerului Public.

În continuare ia cuvântul Rujoiu Mare Dorinel, care susține că excepția de neconstituționalitate

deciziile nr. 42 din 12 aprilie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 23 august 1995, și nr. 32 din 19 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 23 aprilie 1997.

Având în vedere că în speță nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea practicii juridictionale a Curții, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 1 din Legea nr. 17/1994 să fie respinsă.

netemeinică și nelegală, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Ministerul Public în Dosarul nr. 305/1997 aflat pe rolul acelei instanțe.

În susținerea excepției de neconstituționalitate se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, conform „art. 130 din Constituție, o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorul ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv“. De aceea se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care permit părților din proces să ceară continuarea judecării unei căi de atac „pe care nu sunt abilitate să o declanșeze, apar ca neconstituționale, întrucât transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, aparțin exclusiv Ministerului Public“. Autorul excepției mai susține că art. 16 alin. (1)

juridic a cetățenilor „în raport cu cea care se aplică autorităților publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități”.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. În cauză a comunicat punctul său de vedere numai Guvernul, potrivit căruia excepția urmează să fie respinsă, ținând seama de practica jurisdicțională a Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind sesizată legal, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Potrivit prevederilor art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbaterilor procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării”. Această dispoziție legală a fost integral atacată, în repetate rânduri, pe calea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea Constituțională a decis că dispozițiile art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În considerentele

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 305/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

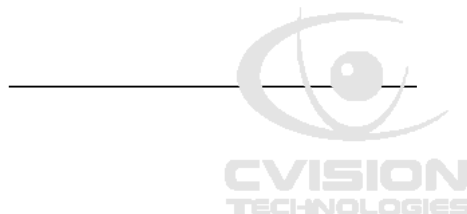
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ÎN ATENȚIA ABONAȚILOR

LA PUBLICAȚIILE MONITORULUI OFICIAL AL ROMÂNIEI

PREȚURILE publicațiilor legislative — Trimestrul IV/1998 —

Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual, aferentă trimestrului IV/1998, care include și T.V.A.	Valoarea abonamentului pe trimestrul IV/1998, care include și T.V.A.
1. Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	138.750*	184.676*
2. Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română, numere bis	44.400*	44.400*
3. Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	142.912*	142.912*
4. Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	266.400*	266.400*
5. Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	49.950*	49.950*
6. Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	208.125*	208.125*
7. Colecția Legislația României	37.500	49.950
8. Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	80.000	106.500
9. Repertoriul actelor normative publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	60.000	—
10. Decizii ale Curții Constituționale	48.000	—
11. Legislația României, ediții trilingve	50.000	—

* Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 30 septembrie 1998, publicațiile Monitorului Oficial al României sunt purtătoare de T.V.A., în cotă de 11%.

În aceste condiții, rugăm toți abonații să se prezinte la agentul de difuzare care îi deservește, pentru a achita diferențele de preț până la atingerea valorilor menționate mai sus.

Vă mulțumim.

EDITĂR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont. nr. RO56.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate: Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.